

[Knud Thomsen.]

være så mange, der søgte lånene. Jeg går imidlertid ud fra, at det er lån til en favorrente, der tænkes på. Så vidt om selve det omtalte beløb på 100 mill. kr. og dets virkninger, sådan som vi ser på det; beløbet kan altså blive større.

En del af disse 100 mill. kr. er formodentlig den garanti- eller lånesum på 50 mill. kr. årlig, der var forudset i den hidtidige egnsudviklingslov. Her vil jeg gerne gøre opmærksom på, som også foregående ordførere har været inde på, at disse penge ikke har været brugt. Jeg er kommet til det resultat, at der i de 3 år 1958-59, 1959-60 og 1960-61 er brugt 84 mill. kr., altså 28 mill. kr. om året. Gennemgår man beløbenes geografiske anvendelse, kommer man til det resultat, at der højst er brugt 12-14 mill. kr. til egnsudviklingshjælp. Det forvirrer mig i denne henseende en lille smule, at lovforslagets bemærkninger også omtaler Vestjylland som et udviklingsområde, medens Vestjylland er strøget i den højtærede ministers fremsættelsestale; her er Vestjylland faldet ud, men det er vel kun en lapsus.

Der er af de 84 mill. kr. ganske bemærkelsesværdigt også givet ca. en tredjedel i form af 5 finansieringstilsagn på 3 mill. kr. eller derover. Det kan være til egnsudviklingsformål, men det smager ikke rigtig af det.

En sidste bemærkning om disse 100 mill. kr. De 50 mill. kr. efter den gamle egnsudviklingslov skulle jo i hvert fald bruges til ophjælpning af produktiv beskæftigelse i sådanne områder af landet, som trænger til det, altså til egentlig egnsophjælpning. De 100 mill. kr. kan bruges til fremme af hensigtsmæssig erhvervslokalisering o. s. v. som omtalt i § 5, og som den foregående ordfører, det ærede medlem hr. Henry Christensen, lige har gennemgået det. De kan altså kort og godt bruges til en hel række formål, uden at der er fastsat rammer for de enkelte anvendelsesformål; de kan bruges i flæng.

Lovforslaget har ifølge § 1 til formål at fremme en med henblik på markedsforholdene hensigtsmæssig erhvervslokalisering og erhvervsudvikling samt yde bistand til lokale egnsudviklingsbestræbelser. Jeg har allerede sagt, at så synes jeg ikke, man skal

kalde det en egnsudviklingslov. Nu forstår jeg faktisk ikke, hvad der forstås ved hensigtsmæssig erhvervslokalisering med henblik på markedsforholdene. Der tænkes nok her på frihandelsområdet og fællesmarkedet. Jeg synes ikke, at „erhvervslokalisering“ og „markedsforhold“ kan have ret meget med hinanden at gøre. Derimod er der en naturlig sammenhæng mellem de nuværende og de kommende markedsforhold og erhvervsudviklingen. Det er i overordentlig grad vigtigt, at der finder en erhvervsudvikling sted. Vi taler nok her mest om industriudviklingen, som tilpasses de nye markedsforhold, men i denne henseende må vi vistnok fra vort partis side klart sige, at vi finder, det bør være overladt til erhvervslivet selv, stillet over for de nye markedsforhold, at finde ud af, hvad der skal falde, og hvad der kan bestå og udvikles under de nye markedsforhold. Nogen statshjælp eller statsdirigering vil vi næppe kunne yde vort bidrag til.

Af det, jeg har sagt her, vil det fremgå, at jeg ville have været gladere, hvis formålet efter § 1 lød på, at loven havde til formål at fremme en hensigtsmæssig erhvervslokalisering og at yde bistand til lokale egnsudviklingsbestræbelser. Det er nemlig formål, vi i hvert fald principielt meget gerne ser fremmet. Vi er enige i, at det under anvendelse af ganske bestemte midler er en statsopgave at forsøge at tilvejebringe en for landet som helhed så gunstig som muligt erhvervslokalisering, og vi er ligeledes villige til med dertil egnede midler at hjælpe på den industrielle udvikling i egne, som bør have bistand i denne retning.

Hvad angår det første punkt, den rigtige erhvervslokalisering, vil vi for det første gerne bidrage til at forsøge at standse strømmen mod Storkøbenhavn, for så vidt angår industriens søgning i den retning, og oven i købet træffe rimelige og naturlige foranstaltninger til at forsøge at vende denne strøm i modsat retning. De muligheder fra statens side, vi her tænker på for at få industrien ud i landet, og som jeg vist ikke behøver at gå dybere ind på, er landstrafiknettet, herunder jernbaner, veje, havne, broer og flyvepladser o.s.v. Det kan også være en landsopgave at undersøge landets undergrund og se, hvad der kan komme ud af det, men det forudsætter jo ikke en lovgivning som denne. Jeg vil ligesom venstres